

לה

בגיד משרים פרשת ויקהל

אניך ועמדהו ואל תהרהר בשום מלה בכלל ובפרט בעידן צלחך אלא מאן דתיכדע ביה בכלל עיין ביה • ומאן דלא תיכדע כיון כמא דאמר משה ברירי לפנאה כולהו מחשנות ולכוונה בפירושא דמלה • ואתה שלום :

שנת ש"ו

אור ליום השבת כ"ו לאדר ב' • ה' עמך וכו' הגם כי נטשתי עובדתי וכו' והא מגלינא לך רוא עמירא במאי דאמור רבנן דהמזות בטילות לתחיית המתים וכו' היינו ברוא דשית אלפין שנין הוי עלמ' וחד חרוב • דהיינו למימר קבוען תחיית המתים דהוא בטר ימות המשיח יהא חרב עלמא מתאוות וכיסופין דהאי עלמא והא בההוא וימנא יתבטל יצר הרע מעלמא וכמאלא מזות לא תעשה בטילות וכן המזות עשה דוגמת מאי דאמר משה רבינו עליו השלום למלאכי השרת • מאי כתיב לא תצח ולא תנאף כלום שפיכת דמים יש ביניהם • יצר הרע יש ביניהם • וכן המועדות לא יצטרכו או לעשות בכל הנעשה היום דהא איסור חמץ ואכילת מצה הוה לאכפאה סיטרא מסאבא • וכן בשאר המועדים • ובההוא וימנא לא איצטריך לאכפאה לה • דהא בטל הוא • ולא יעבדון במועדיי אלא דימרון דהו הלל וזמרינן ושירינן ותשבחנן לקודשא בריך הוא ותו לא מירי • והיינו דאמור רבנן חנוכה ופורים אינם בטלים לעולם כלומר דהא חנוכה ופורים לית בהו אלא סיפור נסים דקודשא בריך הוא בלחוד • וכן מאי דיעבדון במועדיי הוי דוגמת חנוכה ופורים דהיינו סיפור נסים דקודשא בריך הוא משום הכי לא יעבדו • ואתה שלום :

אור לעשרים בשמירת הבוקר • בשבת • באדר הראשון • שנת הרצ"ו • חוק וכתחוק בעד עמינו ובעד ערי אלהינו • מאי ערינו ומאי ערי אלהינו • ומאי חוק וכתחוק שני פעמים חיווק אלא ערינו הם הספירות העליונות • וערי אלהינו הם היכלות כנסת ישראל שהם מכוונת כנגד העליונות :

אחר סעודת שחרית נשארתי יחיד בבית • ואמר לי הלא בדברי אליך כן הוא אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה אין דבר חי ה' כי בעת חיה אשוב אליך • ואכן את דודי לך • חוק ואמן בסודתך כי הנה אויבך נופלים לפניך אל תירא ואל תחת :

פירוש המגילה

אור ליום שבת י"ג לאדר • ה' עמך וכו' אף על פי שהפרדת הרבה בזה השבוע וסיה ראוי לעונך • מכל מקום כי היכי דתשתמודע רחמיו וחסדיו דקודשא בריך הוא לא אעונך • לכן מהיום והלאה הוהר מלהפריד מחשבתך מתורתך ויראתי ועבודתי אפילו רבע אחד ואווכך למיסך לארץ ישראל ולמילף תורה ברבים • ובתר הכי אווכך לאתקדא על קדושת שמי :

והלא רוא דאחשורוש בשנת שלש למלכו עשה משתה וכו' היינו דבעא למינקט שפעא דנחית מלעילא דלא ישפע במטרוניתא אלא בסיטרא דיליה ומתמן ינגיד למטרוניתא כמא דאמרת לך בפסוק לחצוב להם בורות בורות נשברי וכו' וז"ס הטלת וזהמא • ולקבל עדרי צאן רובצים עליה דמכייהו אתו לך שפעא • עבד ההוא משתייה בשנת שלש למלכו • והיינו דכתיב חור ברפס וקבלת • דחור רמיו לחסד • וברפס לת"ת • וקבלת רמיו לכנסת ישראל • נחצלי בוך היינו תפארת • על גלגלי כסף חסד • מטות והבוכסף • מטת רמיו לכנסת ישראל • והבוכסף • רמיו לחסד וגבורה • על רצפת בטה ושזזר וסוחרת • רמיו לארבע רגלי המרכבה • דהיינו מאי דאמור רבנן ישראל שבאותו דור נתחייבו כלייה מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע • דליכא למימר דמא' דאכלו מאכלות אסורות איחייבו דהא כתיב והשתייה כדת וכו' • כלומר דעל פי דת כל אחד ואחד היתה השתייה דיהראל דאסור להם יין כסף ויין של גוים לא הוו משקיין להו אלא מיין של ישראל ושמשין ישראל הוו מונין להון • וכן מיכלי דיהבי להו לישראל הון בשלי ליה על ידי ישראל דלא הוו אנשי להו למיכל ולמשיח מאי דאמר להו • וז"ס אין אונס וביינו דכתיב לעשות כרצון איש ואיש • אבל חובא דילהון אף על גב דאוכלין ומשקיין הוו דהחירה מכל מקום כיון דמסעודתו של אותו רשע נהנו הוי כללו כנסת ישראל ינקא מההוא סטרא • ובהכי גרמו לאטלא וזהמא כנסת ישראל • והיינו טעמא דאמור רבנן ישראל שבחוצה לארץ עובדי ע"ז בטהרה הם וכו' דאע"ג דאוכלין ומשקיין דהחירה ניניהו כיון דמסעודתו של